

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 71
din 02.09.2005
privind soluționarea contestației formulată de

.....
.....SRL, din localitatea Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. / 23.03.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul Vamal Suceava prin adresa nr. / 21.03.2005, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava sub nr. / 23.03.2005, cu privire la contestația formulată de -SRL, având domiciliul fiscal în localitatea Suceava, str.....județul Suceava .

..... -SRL, din localitatea Suceava, contestă măsurile stabilite prin Actele constatatoare nr / 23.02.2005, întocmite de Biroul Vamal Suceava privind suma de lei vechi, **care în baza art 5 din Legea nr 348/2004 privind denominarea monedei naționale, se convertește înlei noi**, reprezentând:

OBLIGAȚIA BUGETARĂ	LEI VECHI	LEI NOI
taxă pe valoarea adăugată aferentă chelt. de transport A.C. nr 52		
dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată		
taxă pe valoarea adăugată aferentă chelt. de transport A.C. nr 53		
dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată		
taxă pe valoarea adăugată aferentă chelt. de transport A.C. nr 54		
dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată		
taxă pe valoarea adăugată aferentă chelt. de transport A.C. nr 55		
dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată		

În continuare, sumele ce fac obiectul contestației formulate de -SRL, din localitatea Suceava, vor fi exprimate doar în lei noi, denumiți în continuare lei, în baza art 1 din același act normativ, care stipulează:

(1) La data de 1 iulie 2005, moneda națională a României, leul, va fi denominată astfel încât 10.000 lei vechi, aflați în circulație la această dată, vor fi preschimbați pentru 1 leu nou.

(2) Denominarea reprezintă acțiunea de reducere a valorii nominale a însemnelor monetare.

(3) Leul nou va fi unitatea monetară națională a României, denumită în continuare

leu, și se va diviza în 100 de bani.

Întrucât din contestația formulată nu rezultă cu claritate suma contestată, s-a pus în vedere contestatoarei să completeze plângerea formulată cu aceste elemente.

Cu adresa înregistrată la D.G.F.P. a județului Suceava sub nr./31.03.2005, a completat plângerea formulată.

În conformitate cu prevederile art 182 alin 2 din O.G. nr 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează: „*Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.*”, cu adresa nr/12.04.2005, s-au solicitat Ministerului Finanțelor Publice, precizări cu privire la modul diferit de interpretare a prevederilor art 27 alin 2 din O.G. nr 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată.

Cu adresa nr/22.08.2005, înregistrată la D.G.F.P. a județului Suceava sub nr./25.08.2005, Direcția Generală Legislație Impozite Indirecte din cadrul Ministerului Finanțelor Publice trimite precizările solicitate asupra speței prezentate.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 176 din Ordonanța Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174 și 178 din Ordonanța Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I., din localitatea Suceava, contestă măsurile stabilite prin actele constatatoare nr/23.02.2005, întocmite de Biroul Vamal Suceava, privind suma delei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii ale acesteia.

Contestatoarea precizează că la întocmirea declarațiilor vamale nr/29.04.2002,/29.05.2002,/7.06.2002 și/4.06.2002, care au făcut obiectul reverificării și întocmirii actelor constatatoare nr/23.02.2005, a prezentat toate actele, atât cele aferente importului de autovehicule, cât și cele aferente transportului.

Petenta aduce următoarele argumente în motivarea contestației:

- baza de calcul a formării prețului de intrare în țară cuprinde și cheltuielile de transport,
- organului vamal i-au fost puse la dispoziție toate documentele și trebuia să țină cont și de cheltuielile de transport la formarea valorii în vamă,
- taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de transport trebuia calculată la valoarea reziduală (20% din cheltuielile de transport) și nu la valoarea integrală.

II. Biroul Vamal Suceava, prin actele constatatoare nr. / 23.02.2005, a calculat drepturile de import pentru zece autoutilitare marca Mercedes importate cu DVI nr/29.04.2002,/29.05.2002,/7.06.2002 și/4.06.2002, ca urmare a încheierii contractului de leasing nr/2002, în baza căruia s-au efectuat importurile.

La data importului, autoutilitarele Mercedes, care fac obiectul contractului de leasing nr/2002, au fost plasate în regim vamal de import definitiv cu exceptare de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import pe durata contractului, respectiv 36 luni.

Calcularea drepturilor de import pentru cele zece autoutilitare marca Mercedes, importate

de, s-a efectuat ca urmare a cererii formulate de societate privind încheierea contractului de leasing nr/2002.

În conformitate cu prevederile art 27 alin 4 din O.G. nr 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, și ale Legii nr 571/2003 privind Codul fiscal, autoritatea vamală a încheiat operațiunea de leasing și a stabilit că societatea comercială datorează bugetului de stat taxă pe valoarea adăugată în sumă delei aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs extern a autoutilitarelor importate, astfel:

Actul constatator	Declarația vamală de import	Marfa importată	T.V.A. aferentă cheltuielilor de transport
...../23.02.2005	/29.04.2002	3 autoutilitare Mercedes	
...../23.02.2005	/29.05.2002	4 autoutilitare Mercedes	
...../23.02.2005	/04.06.2002	2 autoutilitare Mercedes	
...../23.02.2005	/07.06.2002	1 autoutilitară Mercedes	

* petenta contestă numai suma de lei din totalul delei

Pentru neplata în termen a datoriei vamale delei, organele vamale au calculat dobânzi de întârziere în sumă delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma contestată de lei, reprezentând:lei - taxă pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de transport,lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă beneficiază de exceptarea la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, pentru transportul aferent bunurilor introduse în țară în baza unui contract de leasing încheiat cu un utilizator, persoană juridică română, în condițiile în care transportul acestor bunuri nu face obiectul contractului de leasing.

În fapt, a importat zece autoutilitare Mercedes, pentru care a depus la Biroul Vamal Suceava, prin comisionarul în vamă SC SA Filiala Suceava, declarații vamale de import, astfel:

Declarația vamală de import	Marfa importată
...../29.04.2002	3 autoutilitare Mercedes
...../29.05.2002	4 autoutilitare Mercedes
...../04.06.2002	2 autoutilitare Mercedes*
...../07.06.2002	1 autoutilitară Mercedes

*petenta contestă taxa pe valoarea adăugată aferentă transportului unei singure autoutilitare

Autoutilitarele Mercedes fac obiectul contractului de leasing nr/2002, la prețul

„franco depozit Germania”, **neavând inclus în contractul de leasing prețul transportului bunurilor în cauză, din Germania în România.** În legătură cu transportul bunurilor, prin contractul de leasing se fac următoarele precizări: ***„Transportul la utilizator se face pe cheltuiala acestuia”*** și ***„Costul transportului în România face obiectul unui contract separat cu plata integrală”***.

La data importului, autoutilitarele importate au fost plasate în regim vamal de import definitiv cu exceptare de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv pentru transportul bunurilor, pe durata contractului, respectiv 36 luni.

Valoarea în vamă a bunurilor, în momentul importului, a fost stabilită conform O.M.F.P. nr 687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organul de control a considerat la data întocmirii actelor constatatoare de încheiere a operațiunii de leasing că petenta datorează drepturi vamale pentru transportul în România a autoutilitarelor importate, motivat de faptul că din pct 5 și nota de subsol nr 2 ale contractului de leasing nr./2002 rezultă că transportul în România face obiectul unui contract separat, nefiind inclus în valoarea bunurilor aduse în leasing.

Prin actele constatatoare nr/23.02.2005, autoritatea vamală a încheiat operațiunea de leasing și a stabilit că societatea comercială datorează bugetului de stat taxă pe valoarea adăugată în sumă delei aferentă cheltuielilor de transport pentru autoutilitarele importate, din care se contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă delei.

Pentru neplata în termen a datoriei vamale delei, organele vamale au calculat dobânzi de întârziere în sumă delei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, care precizează: **„(2) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, se încadrează în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.”**

Din textul de lege citat rezultă că societățile de leasing sunt exceptate de la plata drepturilor de import aferente bunurilor importate care fac obiectul unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române.

Definirea noțiunii de drepturi de import este dată de art 3 lit i din Legea nr 141/1997 privind Codul vamal al României, care precizează:

„ i) drepturi de import - taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri; ”

Referitor la **baza impozabilă** pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate, sunt aplicabile următoarele prevederi:

art. 13 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă până la data de 31.05.2002, care prevede că:

„Baza de impozitare este determinată de:

e) valoarea în vamă, determinată potrivit legii, la care se adaugă taxa vamală, alte taxe

și accizele datorate pentru bunurile importate;"

art. 19 din Legea nr. 345 / 2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă începând cu data de 01.06.2002 care stipulează:

„(1) Pentru bunurile importate baza de impozitare este constituită din valoarea în vamă, determinată potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe datorate potrivit legii.

(2) Sunt cuprinse în baza de impozitare, în măsura în care nu au fost cuprinse în baza de impozitare determinată potrivit alin. (1), cheltuieli accesorii cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin după intrarea bunului în țară până la primul loc de destinație a bunurilor.

(3) Prin primul loc de destinație se înțelege locul care figurează pe documentul de transport care însoțește bunurile la intrarea în țară."

Din textele de lege citate mai sus se reține că pentru bunurile importate baza de impozitare este valoarea în vamă.

Referitor la definirea termenului de **„valoarea în vamă"**, sunt aplicabile prevederile art. 77 din Legea privind Codul vamal al României nr. 141/1997, unde se precizează:

„(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

(2) La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;"

Din textul de lege citat se reține că cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română sunt cuprinse în valoarea în vamă, care este supusă impozitării din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește transportul aferent mărfurilor din import efectuat pe parcurs extern și pe parcurs intern până la punctul de vămuire, legiuitorul a prevăzut la art. 17 lit. B e) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă până la data de 31.05.2002, că se aplică cota zero pentru **"e) transportul și prestările de servicii accesorii transportului, aferente mărfurilor din import, efectuate pe parcurs extern și pe parcurs intern până la punctul de vămuire și întocmire a declarației vamale "**.

Astfel, legiuitorul a avut în vedere că valoarea bunurilor în vamă, ce reprezintă bază de impozitare pentru taxa pe valoarea adăugată, include și cheltuielile de transport.

Începând cu data de 1.06.2002, cheltuielile de transport ce intervin după intrarea bunului în țară până la primul loc de destinație a bunurilor se includ în valoarea în vamă.

Potrivit art. 109 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, **„Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice..."**, respectiv Ordinul Ministerului Finanțelor

Publice nr. 687/2001 pentru aprobarea valorii în vamă.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că la data importului celor zece autoutilitare Mercedes folosite valoarea în vamă a bunurilor importate înscrisă de în declarațiile vamale de import a fost stabilită conform O.M.F.P. nr 687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă.

Autoutilitarele Mercedes importate fac obiectul contractului de leasing nr/2002, care a fost anexat la declarațiile vamale de import depuse la Biroul Vamal Suceava.

Față de prevederile legale menționate mai sus, se trage concluzia că societatea de leasing, fiind exceptată de la plata tuturor drepturilor de import, nu datorează taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate. Baza de impozitare pentru bunurile importate este valoarea în vamă a bunurilor, care cuprinde:

- până la data de 31.05.2002, cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română,
- după data de 1.06.2002, cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română plus cheltuielile de transport ce intervin după intrarea bunului în țară până la primul loc de destinație a bunurilor, chiar dacă aceste cheltuieli nu fac obiectul contractului de leasing încheiat cu utilizatorii din țară.

În ceea ce privește operațiunile impozabile din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, sunt aplicabile până la data de 31.05.2002, prevederile art 2 din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

„Art 2

În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile cu plată, precum și cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, efectuate de o manieră independentă de către contribuabili, privind:[...]

c) importul de bunuri;

d) serviciile efectuate de prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, pentru care locul prestării se consideră a fi în România în conformitate cu criteriile de teritorialitate stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență."

și ale pct 3.3 din H.G. nr 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care stipulează:

„ 3.3. [...]Serviciile de transport aferente bunurilor importate se supun taxei pe valoarea adăugată, dacă locul de sosire a transportului se află în România. "

Începând cu data de 1.06.2002, referitor la operațiunile impozabile sunt aplicabile prevederile art 1 din Legea nr 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

„ ART. 1

[...] (2) Se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) să constituie o livrare de bunuri, o prestare de servicii efectuată cu plată sau o operațiune asimilată acestora;**
- b) să fie efectuate de persoane impozabile, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1);**

c) să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 2 alin. (2).

(3) Prin operațiuni cu plată se înțelege obligativitatea existenței unei legături directe între operațiunea efectuată și contrapartida obținută.

(4) Se cuprind, de asemenea, în sfera taxei pe valoarea adăugată importurile de bunuri. "

ale art 4 din același act normativ care stipulează:

„ ART. 4

(1) Se consideră prestare de servicii orice activitate care nu constituie livrare de bunuri în sensul art. 3. Astfel de operațiuni pot fi:

- a) orice muncă fizică sau intelectuală;
- b) lucrări de construcții-montaj;
- c) transport de persoane și mărfuri; "

și ale art 7 din același act normativ care stipulează:

„ ART. 7

(1) Locul prestărilor de servicii se consideră a fi în România când ... b) ... locul de sosire a transportului aferent bunurilor importate: 2.... se află în România; "

Din prevederile legale enunțate mai sus s-a reținut că transportul bunurilor reprezintă o prestare de serviciu. Prestările de servicii pentru care locul prestării se consideră a fi în România se supun impozitării din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit art 13 alin 3 din Legea nr 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă începând cu data de 1.06.2002, „beneficiarii prestărilor de servicii pentru care locul prestării se consideră a fi în România, potrivit criteriilor de aplicare teritorială stabilite la art. 7, sunt obligați la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă prestatorii din străinătate nu au îndeplinit obligația desemnării unui reprezentant fiscal domiciliat în România".

Aceste prevederi se regăsesc în esență și în O.U.G. nr. 17/2000, aplicabilă până la data de 31.05.2002, la art. 8.

Contestatoarea nu a depus la dosarul cauzei documente din care să rezulte că transportatorul din străinătate și-a îndeplinit obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată aferentă transportului autoutilitarelor Mercedes printr-un reprezentant fiscal domiciliat în România, drept pentru care societatea comercială, ca beneficiară a transportului este obligată la plata taxei pe valoarea adăugată pentru acest transport.

Din cele prezentate mai sus rezultă că în funcție de perioada în care a fost efectuat importul, pentru cheltuielile de transport aferente bunurilor importate taxa pe valoarea adăugată se aplică astfel:

- **până la data de 31.05.2002:**

- transportul aferent mărfurilor din import efectuat pe parcurs extern se include în baza de impozitare, respectiv în valoarea în vamă;
- transportul aferent mărfurilor din import efectuat pe parcurs intern până la punctul de vămuire și întocmire a declarației vamale se impozitează cu cota zero;
- transportul aferent mărfurilor din import efectuat pe parcurs intern de la punctul de vămuire

până la utilizator se impozitează ca o prestare de serviciu separată cu cota de 19%;

- **începând cu data de 1.06.2002:**

- transportul mărfurilor importate din străinătate până la primul loc de destinație din țară se cuprinde în baza de impozitare, respectiv în valoarea în vamă;
- transportul de la primul loc de destinație din țară până la utilizator se impozitează ca o prestare de serviciu separată.

În același sens este și punctul de vedere al Direcției Generale Legislație Impozite Indirecte, din cadrul Ministerului Finanțelor Publice București, transmis cu adresa nr./22.08.2005, prin care se precizează că „în cazul bunurilor mobile introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române”, „exceptarea de la plată se acordă pentru toate drepturile de import, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, și se aplică la valoarea în vamă determinată conform Codului vamal și care cuprinde și cheltuielile de transport”.

Deci societatea **este exceptată de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru:**

- cheltuielile de transport al autoutilitarelor importate în baza contractului de leasing nr./2002, până la frontiera română,
- cheltuielile de transport al autoutilitarelor importate după data de 1.06.2002, de la frontiera română până la primul loc de destinație a bunurilor.

De asemenea se reține că societatea de leasing **datorează taxa pe valoarea adăugată pentru** cheltuielile de transport de la primul loc de destinație a bunurilor până la utilizator.

Din copiile facturilor externe, depuse la dosarul cauzei de societatea comercială, reprezentând contravaloarea transportului bunurilor importate, din Germania în România, nu rezultă care este contravaloarea transportului mărfurilor importate din Germania până la frontiera română, de la frontiera română până la primul loc de destinație a bunurilor și de la primul loc de destinație a bunurilor până la utilizator.

Întrucât din facturile externe de transport nu rezultă care este contravaloarea transportului mărfurilor importate din Germania până la frontiera română, de la frontiera română până la primul loc de destinație a bunurilor și de la primul loc de destinație a bunurilor până la utilizator, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra cuantumului cheltuielilor de transport pentru care societatea de leasing datorează/nu datorează taxa pe valoarea adăugată, drept pentru care urmează să se desființeze Actele constatatoare nr./23.02.2005 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă cheltuielilor de transport, nr./23.02.2005 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă cheltuielilor de transport, nr./23.02.2005 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă cheltuielilor de transport și nr./23.02.2005 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă cheltuielilor de transport, urmând ca organele vamale prin altă echipă să procedeze la reverificarea taxei pe valoarea adăugată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită noi acte administrative fiscale care vor avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor art 185 (3) „Soluții asupra contestației” din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

„ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Pe cale de consecință și având în vedere principiul de drept **"accessorium sequitur principale"** (accesoriul urmează principalul), **se vor desființa Actele constatatoare nr/23.02.2005** întocmite de organele de control din cadrul Biroului Vamal Suceava **și pentru suma delei, reprezentând** dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată contestate.

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”

și prevederile **pct. 6.1** din Normele metodologice de aplicare unitară a procedurii de soluționare a contestațiilor, aprobate prin **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 2186/2001**, norme aplicabile potrivit pct. 207.1. H.G. nr. 1050/2004, până la data aprobării noilor ordine, unde se stipulează:

„6.1. În cazul desființării totale sau parțiale a actului atacat noul act de control sau de impunere, care va viza strict aceeași perioadă și aceleași sume și măsuri contestate, va fi întocmit de o altă echipă de control decât cea care a încheiat actul contestat.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art 2, 8 și 17 din O.U.G. nr 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, pct 3.3 din H.G. nr 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art 1, 4, 7, 13 și 19 din Legea nr 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 77 din Legea privind Codul vamal al României nr. 141/1997, art. 109 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin HG nr 1114/2001, art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 6.1 din Normele metodologice de aplicare unitară a procedurii de soluționare a contestațiilor, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 2186/2001, coroborate cu 185 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Desființarea Actelor constatatoare nr/23.02.2005 întocmite de organele de control din cadrul Biroului Vamal Suceava, pentru **suma totală delei, reprezentândlei - taxă pe valoarea adăugată șilei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată**, urmând ca organele vamale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actele de control contestate, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și

pentru aceeași perioadă supusă controlului prin actele administrative fiscale desființate, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.